

der den særlige Nød i Nordslesvig, at det behøver ikke at gentages her, men der er maaske alligevel Grund til at pege paa det værste og det vigtigste, som fra Begyndelsen af var forkert, og som fra først af satte os i en uheldig Stilling. Vi blev finansieret med Kroner, der ikke var ret meget mere værd end Halvdelen af Guld-kronen, og for os gik der ikke en Tid forud, hvor maaske en Del af Befolkningen kunde have taget Chancen af Inflationen. De Ulykker og Byrder, der fulgte af Deflationen, har vi derimod faaet i fuldt Maal. Og ikke blot det, men man lod ogsaa os hæfte for det uhyre Tab, som Landmandsbankens Krak medførte, skønt vi ikke havde tilhørt dette Land i den Tid, da de letfærdige Forretninger lavedes, som voldte Skaden og Tabet.

Det er en ganske uholdbar, uretfærdig og urimelig Tilstand, i hvilken man saaledes har sat vor Landsdel. Vi kommer altid tilbage til, at vi maa forlange at holdes skadesløse i disse to Retninger, hvor vi er stillet i en Undtagelsestilstand overfor Landet i øvrigt. Denne Skadesløsholdelse kan opnaas paa forskellig Maade. Enten ved, at vor Kronegæld skrives ned, eller ogsaa paa den Maade, at man overtager en Del af vore Renteforpligtelser, mindst en Trediedel, hvis Forskellen nogenlunde skal ophæves. Det er for øvrigt en Tanke, som jeg har fremsat før her, og som jeg ved, man har beskæftiget sig med ogsaa angaaende andre Forhold. Der er f. Eks. Spørgsmaalet om, hvorledes man kunde erstatte Sognene i Nordslesvig de Markkapitaler, som de har tabt. Man har tænkt, at det maaske kunde gøres godt paa den Maade, at man gav et Bidrag svarende til 2 pCts Rente af de oprindelige Kapitaler, de havde. Vi kan i Længden ikke give os tilfreds med, at man ikke gør noget hverken i den ene eller den anden Retning. Vi kan ikke bære disse Byrder, og jeg synes heller ikke, at Danmark kan være bekendt at tilegne sig en Landsdel og give den saadanne økonomiske Kaar, som man har givet os.

Men selv om man ser bort fra disse Ting, der skete straks ved Begyndelsen, maa man alligevel sige, at Nordslesvig befinder sig i en særlig Nødtilstand ogsaa af andre Grunde. Det daarlige Vejr har voldt Skade for Landbruget over hele Landet, men det har dog voldt endnu større Skade for os end andetsteds. Efter alt, hvad jeg har hørt og set, er der faldet mere Regn i vor Landsdel end længere Nord paa. Hertil kommer, at Afvandings-

forholdene ikke er i Orden hos os, især ikke paa Vestkysten. Det er ikke blot ved Tønderregnen, at en hel Del af Høsten er ødelagt og svømmer i Vandet, langs hele Vestkysten kan man se noget lignende. Ved Tønder har man jo begyndt paa et stortilet Afvandsarbejde. Men det er ikke blot ved Tønder Egn, at man trænger til dette Arbejde — og det virker jo heller ikke endnu —, der trænges til det langs hele Vestkysten, og man maa ønske — og der er jo ogsaa Forslag fremme i den Retning —, at man kan faa afvandet dernede ved Statshjælp til de Folk, der slutter sig sammen i Andelsselskaber eller Meliorationsselskaber. Det maa ventes — og det kan jo ogsaa ventes —, at man vil følge dette Spor.

Men paa Grund af den særlige Krise dernede og ogsaa paa Grund af det daarlige Vejr maa der ske noget mere, som ligger i Linie med Moratorieforslaget og det mere vidtgaaende, som man sigter til med Akkordlovgivningen. Da der er flere Forslag fremme eller vil komme flere Forslag frem i den Retning, skal jeg ikke nærmere præcisere, hvad der kunde være det rigtige. Men Folk er ikke i Stand til at betale deres Afgifter og deres Renter, og det vil man jo være klar over, at en Hjælp til Afvandspørgsmaalets Løsning virker ikke straks, og det kan heller ikke hjælpe til, at der sættes Arbejder i Gang nu, for Gennemførelsen af en Afvanding forudsætter jo, at Folk først samles om en saadan Plan, og inden det hele bliver tilrettelagt, er Vinteren ovre.

Arbejdsløshedsspørgsmaalet er det store Spørgsmaal ogsaa hos os ved Siden af det andet, at Folk gaar fra Hus og Hjem. Jeg maa beklage, at det store Afvandsarbejde ved Tønder, som er i Gang, ikke er blevet ordnet saaledes, at det i større Omfang kan give Arbejde til arbejdsløse dernede. Det er sket i meget utilstrækkelig Grad, og naar man tager fat paa hele Linien med dette Arbejde, bør man have sin Opmærksomhed henvendt paa, at det ordnes saaledes, at Folk dernede ogsaa faar dette Arbejde.

Men jeg er dog fuldkommen klar over, at det Projekt, man kan have angaaende Afvandingen, ikke tjener til at løse det Arbejdsløshedsspørgsmaal, som nu er paatrængende, og derfor vilde jeg gerne have Opmærksomheden henvendt paa noget andet. Vandet, det er den ene Fare, som truer vor Egn, baade fra Havet og paa Grund af den daarlige Afvanding. Der er sket meget for at holde Vandet ude